

Viering 1 juni 2025 7^e zondag van Pasen

Begroeting en openingswoord

We zijn hier aanwezig in de naam van + de Vader, de Zoon, de heilige Geest. Amen.

Van harte welkom allemaal in deze viering. Het is de laatste zondag in de Paastijd en volgende week is het Pinksteren. Het verhaal van Hemelvaart, zoals we dat afgelopen donderdag hoorden, gaat over Jezus die definitief afscheid neemt. En tegelijkertijd worden de leerlingen door hem aangemoedigd om het vol te houden. Het is een overgangstijd. Een overgangstijd is vaak een tijd waarin je stilstaat bij wat is geweest zonder te weten wat gaat komen. Het is bijvoorbeeld het moment om te overdenken wat iemand die er niet is meer is, je heeft meegegeven. Het is het moment om te ontdekken hoe dat misschien aanwezig is in jezelf en in anderen. Voelen dat je in de geest nog verbonden bent. Vandaag gaat het over verbonden zijn in de geest, en de wens om samen één te zijn.

Zijn we een moment stil om ons in deze viering een te voelen met wat boven, onder, naast ons is. Een bron, onzegbaar nabij.

Overweging *Handelingen 7:55-60, Johannes 17: 20-26*

Er zijn momenten in ons leven waarop we ons één voelen met anderen. In gezin, familie, vrienden met wie je een gedeeld verleden hebt en waar je er voor elkaar bent, hoe vanzelfsprekend of moeizaam contacten soms ook zijn. Eén voelen doordat je met anderen werkt aan een bijdrage aan de wereld; zorg, onderwijs, veiligheid, broederschap. Ook onze diaconie is daar een prachtig voorbeeld van. Samen één zijn kleurt ons menszijn en het herinnert ons eraan dat we bij elkaar horen.

Vandaag horen we ook over één zijn. Dat is in Johannes, in het gebed waarbij Jezus zich richt tot de Vader. Het is een afscheidsgebed op de avond van het laatste avondmaal, en vandaag horen we het laatste deel van het gebed. Jezus heeft de leerlingen laten weten dat zijn tijd gekomen is, dat hij terug zal gaan de Vader, maar dat zij moeten volhouden, ook als het moeilijk wordt. Een tijd van afscheid en tegelijkertijd van bemoediging. Net zoals de tijd tussen Hemelvaart en Pinksteren een tijd is van afscheid nemen en tegelijkertijd bemoedigd worden. Volhouden in afwachting van de Geest.

Een afscheidsgebed vandaag: *Ik bid voor alle mensen die door hun woord in mij geloven, opdat zij één mogen zijn zoals Gij, Vader in Mij en Ik in U. Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die Gij Mij geschonken hebt, opdat zij één zijn zoals Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, opdat zij volmaakt één zijn.*

Ik denk dat we ons goed kunnen voorstellen dat je op het moment van afscheid nemen, op het moment dat je weet dat alles anders zal zijn, dat je dan de wens uitspreekt dat zij die achterblijven in harmonie leven. Betekent niet dat verschillen uitgewist moeten worden, maar dat het om samenleven gaat in de geest van liefde. Binnengaan in de eenheid die er is tussen Jezus en de Vader.

Stefanus, in de eerste lezing, is iemand die volledig in die eenheid binnengaat, die volledig één is met Jezus. Als eerste diaken in de vroege christengemeenschap volgt hij Jezus in woord en daad, vol geestdrift. Maar dat stuit ook op verzet, en het volk wordt opgehitst tegen hem, wat uitmondt in zijn steniging. Zijn laatste woorden zijn een echo van Jezus' woorden: 'Heer, reken hun deze zonde niet aan' en 'Heer Jezus, ontvang mijn geest'.

Nogmaals enkele woorden uit het gebed: *Ik bid voor allen die door hun woord in mij geloven, opdat zij één mogen zijn zoals Gij, Vader in Mij en Ik in U, opdat zij volmaakt een zijn.* Het is een hartstochtelijk bede om eenheid. Niet een bede om een uniformiteit in geloof en denken, maar een bede om eenheid van geest. Krachten bundelen en geestdrift brengen in een wereld die verscheurd wordt door tegenstellingen en onrecht. Het visioen van een nieuwe wereld waarin elke mens gelijk is. Het is van alle tijden.

Wat is eenheid? Is het hoorbaar, zichtbaar? Sommige van de meest diepgaande dingen in het leven zijn onzichtbaar. We kunnen ze niet rechtstreeks zien. Maar we weten wanneer ze aanwezig zijn, en we voelen wanneer ze ontbreken. Dat geldt ook voor de eenheid waar we het vandaag over hebben. En dat wordt meestal niet gedictieerd door de geest van macht die verdeeldheid brengt. We weten dat die eenheid in de geest van Christus er niet zomaar is, maar steeds opnieuw opgebouwd, zelfs bevochten moet worden. In kleine kring en op het wereldtoneel.

Het is de eenheid waarin oplicht wat mooi en waar en rechtvaardig is. Dat vraagt om telkens naar het leven te kijken zoals God er naar kijkt, en in ieder mens een absolute kern van schoonheid zien. Een verscheidenheid in eenheid. Dat is Jezus tegenkomen in het leven.

Een laatste keer de woorden van Jezus: *Ik bid voor allen die door hun woord in mij geloven, opdat zij één mogen zijn zoals Gij, Vader in Mij en Ik in U. Opdat zij volmaakt één zijn.*

Moge Gods Geest ons op weg naar Pinksteren daartoe kracht geven.

Cecile Kuijpers

01/06/2025